Mizah

Orta Şark Emniyette!

Amerika — Korkmayın, ben tutuyorum!

Anlayana

Vedâ !

Dünya siyasetinin garip tecellileri var. Âlem bir tiyatroya benzer. İçinde kâh acıklı piyesler oynanır, kâh rahmetli Kel Hasanı kıskandıracak tulûat komedileri! İşte size iki perdesi oynanmış, bir perdesi henüz oynanmamış bir vodvil:

— Birinci perde —

Truman — Helo Mak!
Mak Arthur — Helo Harry!

— İkinci perde —

Truman — Gudbay Mak! Allaha ısmaradık!
Mak Arthur — Helo Harry!

— Üçüncü perde —

(Beş sene sonra)

Truman — Helo Mak! Neredesin? İmdat!

Mak Arthur — (Öbür dünyadan) Helo Harry!

— Son —

Ayni mevzuun yine üç perde olarak bir başka muharrir tarafından yazılmışını takdim edelim:

— Birinci perde —

Truman — Helo Mak!
Mak Arthur — Helo Harry!

— İkinci perde —

Truman — Gudbay Mak!
Mak — Gudbay Harri!

— Üçüncü ve son perde —

Mak — Helo Harry?
Truman — ! !

Yani, neticede, kumandan askeri hayattan çekildi. Onun bu vedaı acaba Başkan Truman'ın siyasî hayata vedaı olmıyacak mı? Bir askerle bir başkan görüş farkından dolayı birbirine veda ededursunlar. Ötede binlerce insan kalıp değiştiriyor. Arnavudun dediği gibi: İnsaf More! Truman'la Mak'ın canı cansa, onların ki de patlıcan değil ya! Bir ân evvel Amerika karara varsın da, kâinat hayata veda etmeden evvel kızılların beyninde atomu patlatalım! Anlayana da..., anlamıyana... da!

Ecnebi Karikatürleri

— Demek yakalandığın sarılık bu sarışın ha?

— Hayret! bir de sizin için çirkin demişlerdi!

— Sen onun kılığına bakma, karımdır!

— —Hani, çorbanın neresi soğuk? Bacağım yandı!

SAYI: 251

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Sucuoğlu Matbaası - İstanbul

Çiçekle sanat birleşince

Şükûfe

İtriyatı vücuda gelir.

Sirkeci, Mühürdarzade Hanı Şükûfe İtriyat Deposu

Hem sıhhî, hem hoş bir koku bırakan en güzel yerli diş macunudur.

Minicik Hikâye

Hazin Bir İntihar Vakası

O sabahki gazetelerin bir köşeciğine sıkışmış havadisi okuyunca gayri ihtiyarî gözlerim yaşardı. Ve, haberi tekrar gözden geçirdim:

HAZİN BİR İNTİHAR

«Dün akşam geç vakte doğru, ince mizah muharrirlerinden Doğrul Heybet'in tatlı canına kıydığı esefle öğrenilmiştir. Merhumun mali durumu, son zamanlarda müstesna bir parlaklık aldığı halde böyle ansızın kendi eliyle hayatına son vermesi izah edilememektedir. Yalnız İstanbul Valisine hitap eden bir mektup bıraktığı biliniyor. Merhum mizah edebiyatımızın sayılı ilâh ilâh...»

Öğleye doğru İstanbul Valisi, kıdemli üstadımız Gökay, kalemi mahsus müdürü vasıtasile bizi arattı. Sebebini anlamamakla beraber, koştum. Herhalde yine bir tavzih vardır diyordum. Lâkin Valinin uzattığı kâğıt, ince mizah muharririnin ona hitap eden mektubu idi. Birlikte okuduk:

«Aziz ve sevgili Valimiz!

Biz fukarayı muharririn, bilirsiniz ki bazı belli başlı mevzular sayesinde işsiz ve aç kalmaktan kurtuluruz. Bu ecnebi mecmua bolluğunda, yerli gazetelerin satışları düşerken iki üç fakiri düşünerek bize tekaüdiye ayırmıyacağı muhakkaktır. Zatı vilâyetmeaplarınca da malûmdur ki bizim belli başlı nükte kaynaklarımızı İstanbulun yolları, şehir plânı, ucuz evler; tifo salgını, su ve süt meseleleri teşkil eder. Hiç bir şey bulamasak, bu konulardan biri daima emrimize âmadedir. Lâkin son zamanlarda açılan ekmek fabrikası gibi, yol işlerinin tanzimi de yavaş yavaş mizahın ince dallarına vurulan birer zalim balta oldu. Hele ay sonunda bol suya kavuşacağımız haberini duyunca neye uğradığımı anlayamadım. Bizzat koştum, tahkik ettim. Hayhât ki doğruydu! Bizim mevzularımızı bir dost eli böyle kökünden kurutmakta devam ettiği müddetce bu fanî dünyaya daha fazla misafir olmanın mânası kalmıyordu. Ben neyle alay edecek, ekmeğimi nasıl kazanacakım? Çok iyi takdir buyuracağınız bu yeis buhranı içinde işte hayatıma son veriyorum. Ben o kadar inşaat yapılan Kırdar zamanında bile ölmeyi aklıma getirmezdim. Katilim sizsiniz!

İnce mizah muharriri:
Doğrul Heybet»

Cilt 10, Sayı 251 FIYATI 25 KURUŞ 27 Nisan 1951

Mizah

SAHİBİ: RAMİZ GÖKÇE
ABONE:
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.
Posta Kutusu: 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi
Vilâyet Hanı, No. 10
Telefon: 20715

★ CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI ★

BAŞKÖŞEDEN

Yurdda Sulh!

Partilerarası barış nizamı kurulmuş görünüyor. Değil mi? İkinci Dünya Harbi bitip, bir kısmına göre üçüncüsü başlayalı hayli olduğu halde dünya sulhu hâlâ bir hayali hâm vaziyetinde iken dış savaşların yegâne verimi içerideki bu sulh tezahüratı oluyor. Buna da şükür..

Bir aralık 31 Mart tehlikeli, hattâ istiklâl mahkemeleri bile dillerde dolaşır hale gelmişti. Çok şükür, unutuldu. Acaba bu, muvakkat bir mütareke midir? İki taraf birbirine taviz mi veriyor? Bilinmez.. Buna politika demişler. Belki de Partiler birbirlerini kandırmağa alışıyorlardır. Malûm ya:

İnan hulûsa, ebedi bir şifadır aldanmak!

Binaenaleyh, bunu sulh diye kabul edelim.

O takdirde bir nasıl elde ettik demektir.. Rahmetli Atatürk'ün zamanında moda olmuş vecizelerden «Yurtta sulh, cihanda sulh» formülünün hiç olmazsa yarı tahakkuk etmiş sayılır. O da bir kazanç!

Hoca merhum, akşama doğru pürtelâş kendini arayan komşularından birine rastlamış. Adamcağız:

— Aman hocam demiş, senin hatuna bir hal oldu galiba.

— Ne oldu?

— Akşama kadar sesi çıkmadı!

Hoca gülmüş.

— Gülme Hoca, gülme.. sahiden bir hal olmasa konu komşuyu rahat bırakmazdı! deyince Hoca:

— Ha.. bak, demiş; öyleyse doğrudur!

Hadi D. P. anlaşmasına eyvallah.. Ama, dünya sahiden karışmazsa muhakkak C. H. P. ye bir hal oldu gözile bakacağız!

- Mizahçı -

HÂLÂ O BAKIŞ

— Pis.....ti

Cilt 10, Sayı 251 FIYATI 25 KURUŞ 27 Nisan 1951

Mizah

SAHİBİ: RAMİZ GÖKÇE
ABONE:
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.
Posta Kutusu: 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi
Vilâyet Hanı, No. 10
Telefon: 20715

★ CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI ★

BAŞKÖŞEDEN

Yurdda Sulh!

Partilerarası barış nizamı kurulmuş görünüyor. Değil mi? İkinci Dünya Harbi bitip, bir kısmına göre üçüncüsü başlayalı hayli olduğu halde dünya sulhu hâlâ bir hayali hâm vaziyetinde iken dış savaşların yegâne verimi içerideki bu sulh tezahüratı oluyor. Buna da şükür..

Bir aralık 31 Mart tehlikeli, hattâ istiklâl mahkemeleri bile dillerde dolaşır hale gelmişti. Çok şükür, unutuldu. Acaba bu, muvakkat bir mütareke midir? İki taraf birbirine taviz mi veriyor? Bilinmez.. Buna politika demişler. Belki de Partiler birbirlerini kandırmağa alışıyorlardır. Malûm ya:

İnan hulûsa, ebedî bir şifadır aldanmak!

Binaenaleyh, bunu sulh diye kabul edelim.

O takdirde bir nasıl elde ettik demektir. Rahmetli Atatürk'ün zamanında moda olmuş vecizelerden «Yurtta sulh, cihanda sulh» formülünün hiç olmazsa yarı tahakkuk etmiş sayılır. O da bir kazanç!

Hoca merhum, akşama doğru pürtelâş kendini arayan komşularından birine rastlamış. Adamcağız:

— Aman hocam demiş, senin hatuna bir hal oldu galiba.

— Ne oldu?

— Akşama kadar sesi çıkmadı!

Hoca gülmüş.

— Gülme Hoca, gülme.. sahiden bir hal olmasa konu komşuyu rahat bırakmazdı! deyince Hoca:

— Ha.. bak, demiş; öyleyse doğrudur!

, Hadi D. P. anlaşmasına eyvallah.. Ama, dünya sahiden karışmazsa muhakkak C. H. P. ye bir hal oldu gözile bakacağız!

- Mizahçı -

HÂLÂ O BAKIŞ

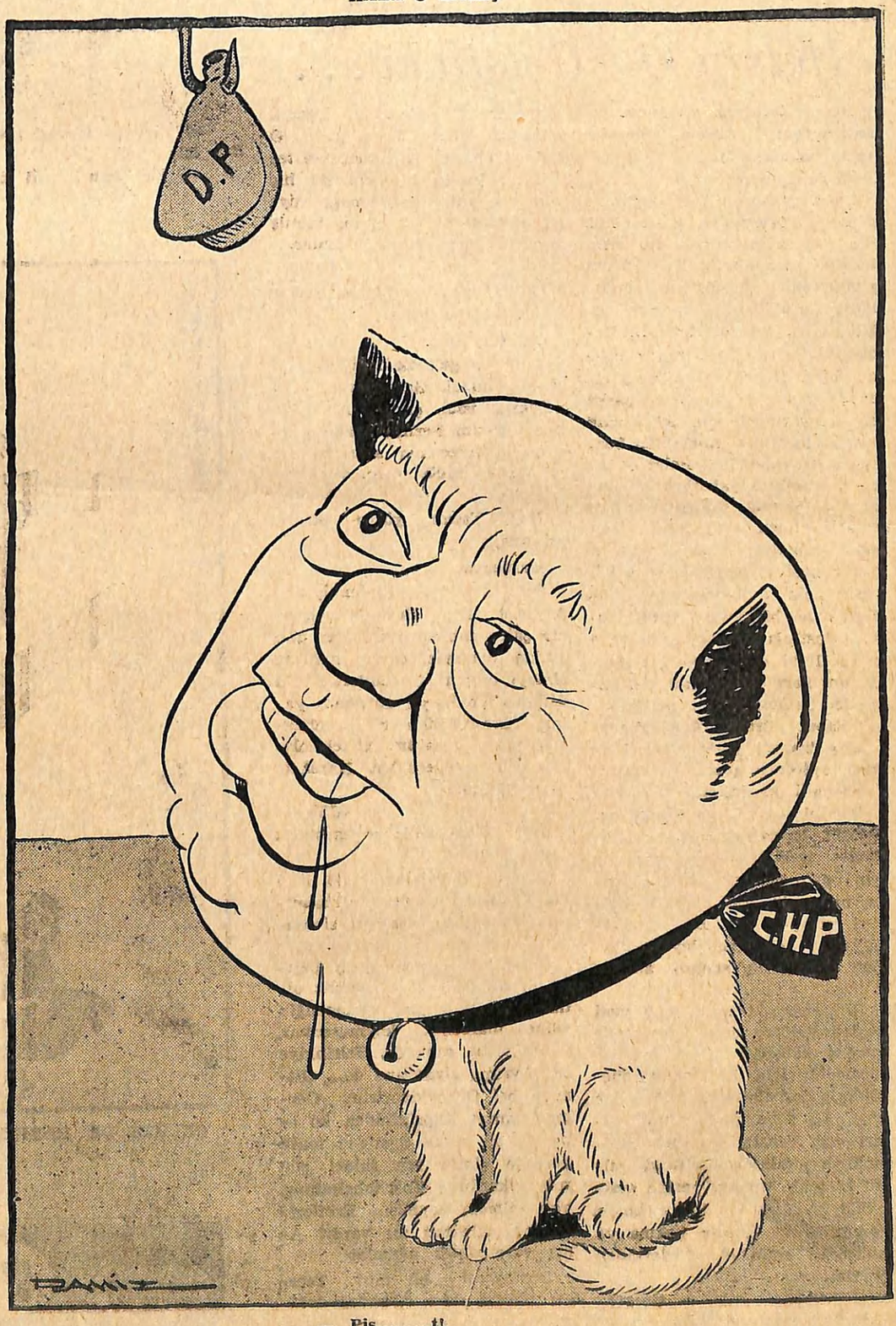

— Pis.....t!

Her Hafta Bir Tanesi :

İğne ve Çuvaldız

Gençlerimizin, çocuklarımızın ahlâkını inzıbat altına almak için Ankarada bir çok ulema ve ukalâ toplandı. Allah hepsini çalışmalarında mavaffak etsin de yurdumuzda ahlâkı bozuk genç kalmasın.

Fakat merak ediyoruz: Alışverişte dalaverelri, siyasette hezeyanları, particilikte herzeleri, cemiyette kötülükleri yapanlar hep gençler ve çocuklar mı? Yoksa gençlik çağını geçirmiş olanların ahlâklarının düzelmesine imkân kalmadı mı? Iğneyi büyüklere, çuvaldızı küçüklere!

Helsin ki Gelsin ki . . .

Beden terbiyesi bilmem ne federasyonu başkan gölgesine (zata mahsustur)

«Sevgili gölge!

Seneler var ki bir biçimine getirip Avrupaya gidemedim. Sen de pekâlâ bilirsin. Bu mem lekette yaşanmaz. Hele bizim gibi Avrupa görmüş ince ruhluların durabileceği diyarlar değil burası. Ama neylersin... Babamızdan yediğimiz miras çoktan bitti. Gençlikte bir kaç elense çekmiş olmaktan başka bir iş görmediğimiz için artık siyaset hayatına atılmaktan başka çare bulamadım. Belki o zaman tetkik seyahatleri faslına gireriz. Meselâ Hollandaya halı sipariş etmek filân gibi işler çıkar elbette. Ama o zamana kadar nasıl dayanacağım? Allah rızası için mütehassıstır filân diye bana bir imkân yarat. Eski dostluğumuzdan beklerim bunu. Hani o eskiden göz koyduğun Sarı Neclâ var ya? Elimde. Selâm; kelâm malûm.

Sabık güreşçilerden: Tosun»

Bay Tosun; güreş eksperi ve eski antrenör (özel hakem)

«Sevgili kardeşim!

Mektubunu aldım. Senin arzuların bence emirdir. Yalnız devlet teşkilâtında çalışmadığın için böyle yerlerin girdi çıktısını bilmezsin. Bir sürü kırtasiyesi vardır bu işin. Bak eski hesapları hâlâ temizleyemediler. Ben sana işin açığını anlatayım:

Biliyorsun ki malî sene yeni başladı. Bütçe çıktı ama gelir vergisi tahsilâtı henüz yoluna girmediği için bir takım güçlüklerle karşılaşıyoruz. Sen dur hele. Bu sene güreş olimpiyatları var. Tahsisat ayrılsın; Helsinki'ye gidilecek. Helsinki gelsin ki senin arzunu yerine getirebileyim. Şimdilik başka imkân göremiyorum. Kusura bakma ve neticeden emin ol. Gözlerinden öperim.

Gölge»

Beden terbiyesi bilmem ne federasyonu başkan gölgesine (zatidir):

«Şeker kardeşim;

Müjden beni ziyadesile sevindirdi. Ben Finlandiyaya gidileceek zannediyorum. Bidiğime göre antrenör Nuri Hoca idi. Demek Helsinki imiş. Zarar yok. O beleşçi de nereden gelecekse tez vakitte gelsin ki beni de hiç olmazsa antrenör yamağı diye gönderesin. Bu işe olmuş bitmiş nazarile bakıyorum. Selâmlar.

Tosun

Yine beden terbiyesi başkan gölgesine (aceledir):

Azizim;

Yahu, o gelecek dediğin herif hâlâ gelmedi. Gazetelerde gideceklerin ismi çıktı. Anlaşılan bizim takım herifin ayağına gidiyor. Gidecekler arasında ismim yok. Acele cevap ver.

Tosun»

Bay Tosun, güreş eksperi (hususî):

Kardeşim;

Seni arzettim. Finlandiyanın merkezi olan Helsinki şehrini bir şahıs zannedecek kadar dün yadan habersiz birini kafileye almayı uygun görmediler. Lâkin üzülme. Yolda ya antrenör, yahut güreşçilerden biri muhakkak hastalanacaktır. Yedek olarak seni isteyecekler. Harekete hazır bulun.

«Gölge»

Bay Gölge (zata mahsustur):

Gafil,

Hadi ben Helsinkiyi de, seni de adam zanederek aldanmışım. Ya sen bu oyalama siyasetinle beni ne zannediyorsun?

Zaten siz idareciler iş başına geçtiniz geçeli iş çıkmaz oldu. Beceriksizliğin, sünepeliğin adını idarecilik koymuşsunuz. Lânet olsun sana da, Helsinkiye de, Avrupa siyasetine de... Gitmem be! Gitmeyiveririm. «Geçme namert köprüsünden ko aparsın şu seni» demişler. senin yerinde olsam sen ikinci gün yola çıkardın. Yok tahsisatmış, yok bilmem neymiş... Eskilerin bol bol tahsisatı mı vardı? Ama yaratırlardı adamlar!

Demokrasi bu mu? Teessüf ederim sana. Arkadaş dediğimiz insanların ne mal olduğu ancak onlardan bir şey istediğimiz zaman meydana çıkıyor. Bir daha yüzüne bakarsam gözlerim kör olsun! Cehenneme kadar yolun var! ilâh ilâh...

Tosun»

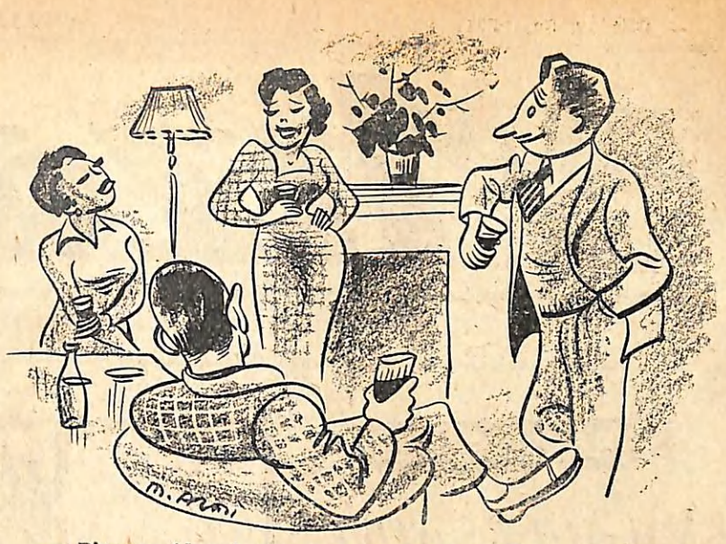

— **Piyango idaresi geçen ay on bir bin dört yüz seksen beş lira kâr etmiş..**

— **Ya, demek asıl piyango idaresine ikramiye vurmuş!**

SULHTE DE HARPTE DE AMERİKA GALİP!

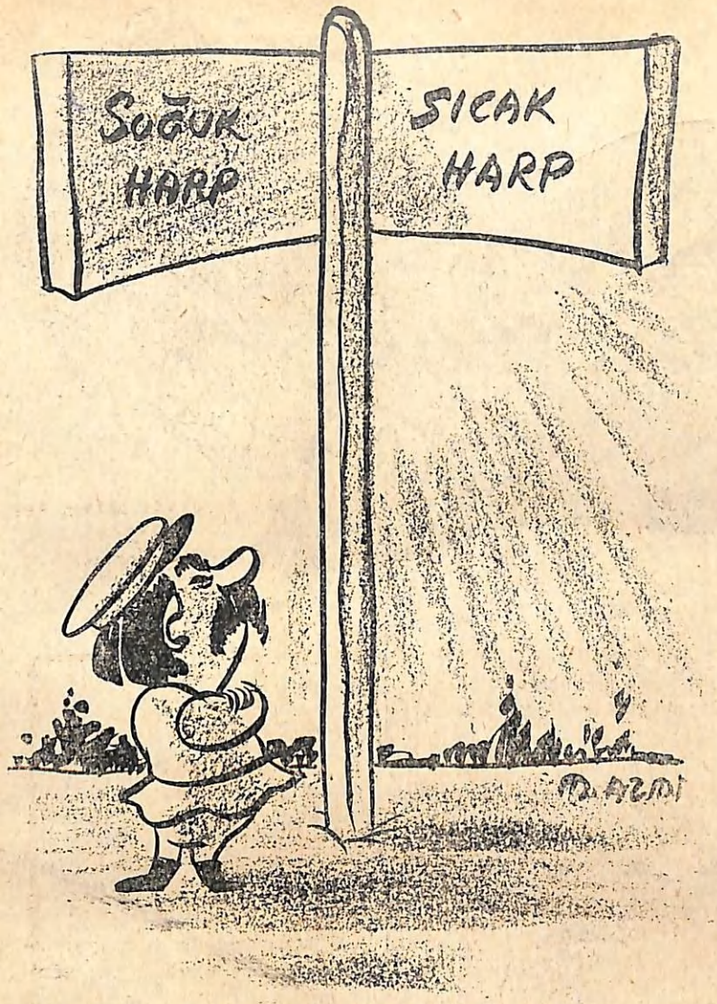

Stalin — Acaba hangi yola devam etsem?

İYİ KOMŞULAR!
«Şeyh Sadi'nin bir hikâyesi»

Diplomasî

Bir diplomatla bir kadın arasındaki fark soruluyordu. Herkes şaşırdı. Eski kurtlardan biri cevap verdi:

— Gayet basit. Bir diplomat «peki!» dediği vakit «belki!» demektir. «Belki!» dediği vakit de «hayır!» demek istediği anlaşılır.

Çünkü diplomatlar hiç bir zaman apaçık «hayır!» demezler. Halbuki bir kadın «hayır!» derse, «belki!» demektir. «Belki!» deyince de «peki!» demek istediği anlaşılır. Zira kadınlar da, hiç bir zaman açıkça «evet!» demezler!

Hovardalık

İhtiyar Salamon ölüm döşeğinde yatıyordu. Başucunda ağlayan karısı Rebeka'ya dedi ki:

— Rebeka! Çok yalvarırım sana, bana son defa bir iyilik yap. Yit, yeni fustanini sırtına yeçir, küpeni; yüzüklerini, bileziklerini tak. Havrada yittiğimiz yibi suslen; boyan, yuzel ol, benin yaninde uyle yel!

Rebeka; can çekişen kocasının bu son arzusunu derhal yapmak için gitti, giyindi, süslendi; elmaslarını taktı; döndü geldi. Salamon karısının gözlerindeki sualin mânasını sezmişti. Dedi ki:

— Bak Rebeka; şimdi, birazdan Azrail burada yelecek. böyle yuzel, suslû yörür de seni yötürmek isterse sakin nazlânma, ayıp olur!

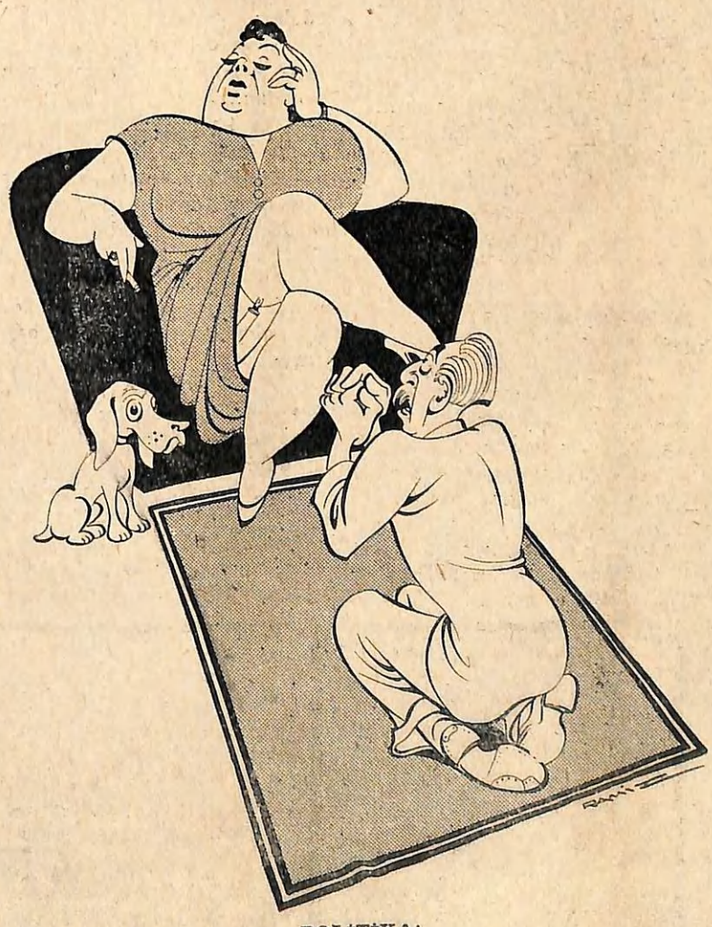

POLİTİKA!

— Karıcığım, bu kadar olur mu, Truman gibi insana hiç yüz vermiyor, oyalama siyaseti güdüyorsun, bari beni vazifeden azlet de ikimiz de kurtulalım!

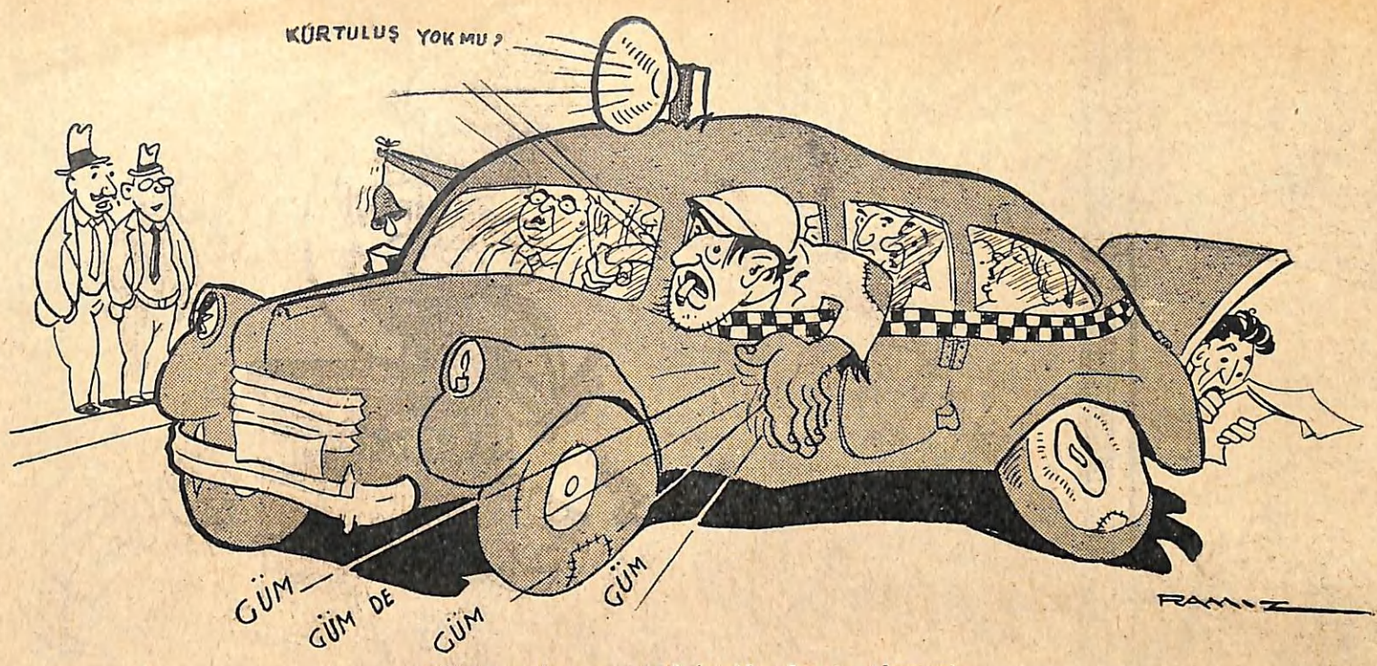

— Düğün arabası mı bu? İçeride davul çalınıyor!
— Hayır, davul değil, şoförün yeni klaksonu çalıyor!

ÜÇ PALAVRACI ARASINDA

— Benim ailem hep uzun ömürlüdür: Babam seksen beş, büyük babam doksan iki yaşında öldü.

— Ne diyorsun azizim; benim bir annem vardı tam yüz on beş yaşında vefat etti, o da bir kaza ile yoksa daha çok yaşardı.

«Üçüncüsü arkadaşına dönerek» sen ne dersin?

— Bir şey söyleyemem ki... Bizim ailemiz içinde daha hiç bir kimse vefat etmedi!

NE BİLSİN!

İki deli, duvarın önünde durdular:

— Arkasında ne var acaba?

— Bilmem, bakalım.

Biri omuz verdi. Öteki duvardan öteye baktı:

— O! Çıplaklar kampı galiba burası!

Diğeri merakla sordu:

— Kadın mı, erkek mi?

— Bilmem ki; üzerlerinde elbise yok.

AÇIKCASI

Evlenmemekte ısrar eden çirkin ve yaşı geçkin bir zata sordular:

— Niçin evlenmiyorsun?

— Aradığımı bulamıyorum da ondan...

— Bu kadın bolluğunda güç şey mi bu?

— Güç ya; benim alacağım kadın, hem genç, hem güzel ve hem de ahmak olmalı!

— O nasıl şey?

— Anlatayım; genç ve güzel olmazsa; ben onu almam; ahmak olmayınca da o bana varmaz!

HASTA!

Hasta doktora sordu:

— Demek bende kalb var, ha, doktor?

— Henüz yok, efendim. Fakat size arazı anlatacağım. Eve gidip bunları düşünür düşünmez başlar... Ondan sonra gelirsiniz, tedavi ederiz.

CESARET

Kadınların mahut ve meşhur huylarından bahsediliyordu. Lâkırdı yaş mevzuuna gelince Raşit Rıza dedi ki:

— Hakiki yaşını söyleyen kadınlara güven olmaz. Bunu söyleyen kadından her şey beklenir.

GENİŞ YÜREKLİ

— Garson! Sobanın yanında gazetesini okuyan bu efendinin ismi ne?

— Bilmiyorum efendim... De vamlı müşterilerden değil. «Kasadara» sorunuz belki bilir.

— Matmazel! Sobanın yanında gazetesini okuyan bu efendinin ismi ne?

— Bilmem efendim, patrona sorunuz.

— Patron! Sobanın yanında gazetesini okuyan bu efendinin ismi ne?

— Vallahi bilmem. Burada ilk defa görüyorum.

— Beyefendi, isminiz ne?

— Mecdi.

— Mecdi Bey, ceketiniz yanıyor!

BESBELLİ

Deniz kıyısında balık tutmaya gitmişlerdi. Fakat pek semeresiz geçiyordu.

Biri:

— Buradaki balıkların hepsi erkek galiba, dedi.

— Nereden anladın?

— Baksana saatlerdenberi hiç biri ağzını açmıyor.

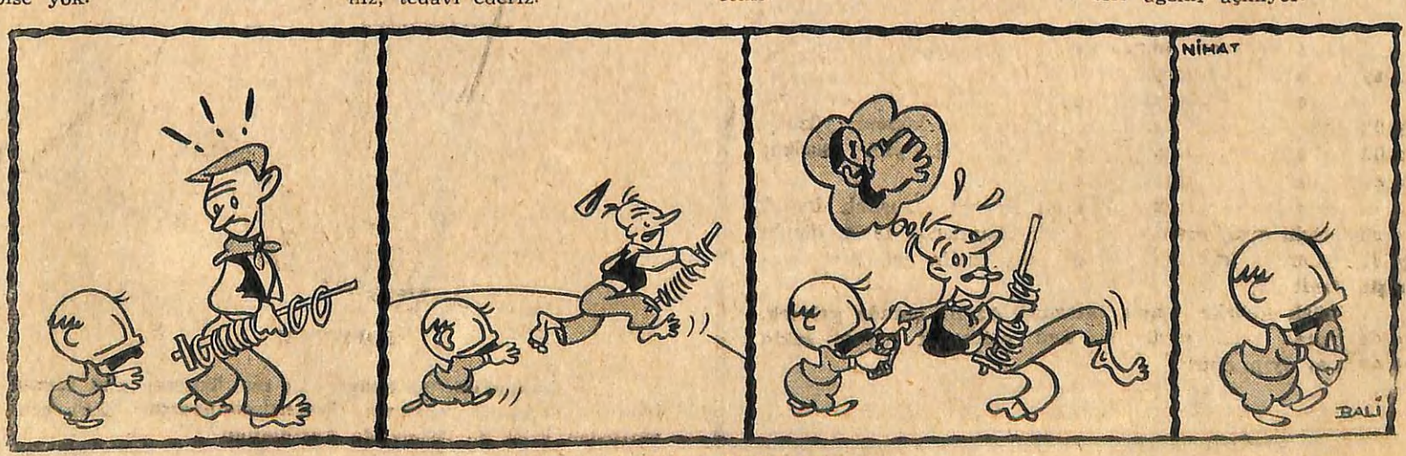

KÜÇÜK VALİNİN MACERALARI!

— Yürü, yan bastın, ceza vereceksin!
— İnsaf memur bey, ben şoför müyüm?

— Yetişin Doktorcuğum hastanın bir günü bir gününü tutmuyor.
— Para tutuyor mu, ona bakalım!.

Devlet resim ve heykel sergisinde:
— Üstad, bu tabloyu yaparken ne hissettiniz?
— Açlık!

Kadın — Nafile aşktan bahsetme! Kürk geçirebiliyor musun gümrükten?

TANIDIKLAR ANSİKLOPEDİSİ

Feridun Fikri Düşünsel düşünüyor!

DÜŞÜNSEL, Feridun Fikri— Boğazlılardan ve boğazcılardandır. İstanbulda doğmuş, İstanbulda büyümüş, İstanbulda yükselmiştir. Yemek pişirmekte olduğu kadar iş pişirmekte de mahirdir. Nitekim son izmihlâl muharebesinden sonra Halk Fırkası tamamen hezimete uğrayınca Düşünsel, bir dakika bile düşünmeden partisini yüzüstü bırakmış ve Demokrat Partiye geçmiştir. Meşhur fikir ve politika adamlarımızdan Lûtfi Fikrinin yeğeni oluşu şayanı dikkattir.

Hukuk doktoru olan Feridun Fikri Düşünsel; bütün doktorlar gibi nabız işlerinden anlar. Askerlik te yapmıştır. Cesaretin meşhur tarifi hakkındaki bilgisi bilhassa Partisinin mağlûbiyeti sırasında meydana çıkmıştır.

Hâlen Bingöl milletvekili olarak Meclis çalışmalarına katılmaktadır (gülmekten değil). Esasen 1939 danberi ısrarla Mecliste bulunduğundan nihayet C. H. P; iktidarı zamanında Başkan vekilliğine kadar yükselmişti. Buna rağmen o yüksek mevkiden düşmek, kendisini siyasî sahada hâki helâke seremedi.

Feridun Fikri Düşünsel, şimdi D. P. mensubudur; istikbalde hangi partiyi tercih edeceği tabiî şimdiden kestirilemez. (Allah göstermesin) günün birinde D. P. iktidarı kaybederse o zaman üstadın ne olacağı meydana çıkacaktır!

DERTLİ, Hayri — Alem içine çıkacak yüzü olmadığını zanneden talihsizlerdendir. Meşhur şair Dertli'nin uzaktan akrabası olur. Asıl adı Mes'ut Hayri idi. Lâkin hayatta bir türlü mes'ut olamayınca, «al hayrını gör!» kabilinden, Hayriyi bırakıp Mesutluğu defetti ve soyadı kanunu çıkınca tam mânasile halini ifa de eden Dertli adını aldı.

Belâlar ve felâketler daha doğumundan itibaren başlar. Hayri, doğarken annesi sizlere ömür. Ertesi sene de pederi. Oğlan mahut heykel kaidesi gibi sipsivri meydanda kalır. El elinde büyür. Bu yüzden

Hayri Dertli!

tahsili kâfi değildir. Orta okulun arka kapısından çıkınca bir tüccar yanına kâtiplikle girer. Lâkin diploması olmayana iş nerede?

Oksüz oğlan göbeğini kendi keser

dedikleri gibi, Hayri Bey de bütün uğraşmalarına rağmen ancak göbeğini kurtaracak, karnını doyuracak işler bulabilir. Nereye başvurduysa başını taşa vurduğunu anlayarak nihayet siyaset hayatına atılmağa karar verir.

C. H. P nin edbarı devresine tesadüf ettiği ve kimseden sabıka sorulmadığı sırada, karanlık talihi zavallı dertlinin yüzüne güler gibi olmuştu. Öyle Avrupa üniversitelerinden çarşaf çarşaf liyakat beratları değil, alelâde bir lise diploması bile olmadığından en kuvvetli isikbal ümitleri karşısında pırıl pırıl parlamağa başladı. Fakat heyhât! Tam hakkı huzur almayı hak ettiği bir sırada Halk Partisi teker meker devrilince zavallı Hayri, yine dertlerile başbaşa kalakaldı.

Yeni idare, demokrattı. Binaenaleyh, kıyafet değil, ilyakate ehemmiyet veriyordu. Aksiliğe bakın ki, Kayserili bir tüccar kadar kılıksız gezen Hayri, bu idareden de mütena'im olamadı. En son girdiği «kuduz köpekleri kovalama» bürosundan açığa çıkarıldı. Şimdi, hazin hazin ne yapacağını düşünmektedir.

DEMİRDEN, Füruzan — Adına bakılırsa beyaz ateş halinde kıvılcımlar saçan demirden yaratılmış olmalı, ama Karabük demirinden değil.

Füruzan Demirden avukattır. Avukat ne demektir, tarife hacet yok. Şimdiki avukatlar eskilere benzemez. Eskiden bir dâvayı bir avukata havale ettiniz mi bir daha yalnız neticeyi öğrenirdiniz. Şimdi ise maşallah hepsinin öyle işleri başından aşkın ki dâvanızın bütün iptidaî malûmatını, gerekli malzemesini siz bizzat takip ederek topluyor ve vekilinize sunuyorsunuz. Onun vazifesi sadece mahkemede boy göstermek ve talik edileceği muhakkak olan duruşmanın ne güne kaldığını tesbit etmekten ibaret oluyor. Hani sırası geldi de söylüyoruz. Yoksa Bayan Demirden'i kastederek değil.

Esasen Füruzan Demirden, İstanbul barosunun en genç avukatıdır, (Şu baro lâfı da o kadar barometreyi andırıyor ki insana gayri ihiyarî havanın güzel olup olmıyacağını düşündürüyor). Hukuk Fakültesini bitirir bitirmez staja başlamış ve sıcağı sıcağına baroya kabul edilmiştir.

Füruzan Demirden

Yüksek tahsiline başlamadan evvel kolejde okuduğu için İngilizceyi mükemmelen öğrenmiştir (Türkçesi de iyidir).

Bazı doktorlar için beylikleşmiş bir nükte vardır: Öldürdüğü hasta sayısı arttıkça bilgisi de artarmış hekimin derler. Bu formülü avukatlara tatbik eder sek yaya kalırız. Çünkü Füruzan Demirden'in kaybettiği dâva yoktur (yani henüz müstakillen bir dâva almamıştır) fakat bu onun hukuki bilgisine mâni değildir. İstişare ücreti almamasından istifade ederek kendisine her türlü çapraşık meseleyi sorun, size müracaat edeceğiniz kitapları bir nefeste söylesin! Gerçi neticede siz yine dâvanızla başbaşa kalırsınız ama, cevapsız kalmış olmazsınız!

Füruzan Demirden, her sözü demir leblebi gibi bir avukattır. Kanun maddelerini bir kere saymağa başlarsa karşı taraf imkânı yok altından kalkamaz. Lâkin kazara biri çıkar da bu maddelerin asıl dâvayla alâka derecesini tesbite uğraşırsa, vaziyet daha çatallaşır. «Cerbezei nutku sayesinde» hasmının elinde hakkı dahi olsa tamamen kanunî yollardan iptal etmenin sırrını elbette müstakbel meslek hayatında öğrenecektir. Bu istidatlı hukukçuya başarılar dilerken ne dâvalı, ne dâvacı olarak eline düşmenizi temenni etmeyiz!

Ne Giyersiniz?

Çizen: **Ramiz**

Çömez — Ne giyersiniz?
Emekli — Kefen!

Çömez — Ne giyersiniz?
Maliyeci — Külâh!

Çömez — Ne giyersiniz?
Memur — Papuçu ters giyerim!

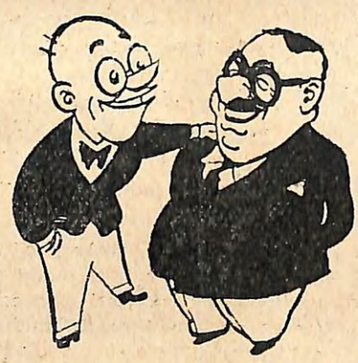

Çömez — Ne giyersiniz?
Esnaf — Korse!

Çömez — Ne giyersiniz?
İthalâtçı — Temmuz ortasında kürk giyerim!

Çömez — Ne giyersiniz?
Şoför — Küfür!

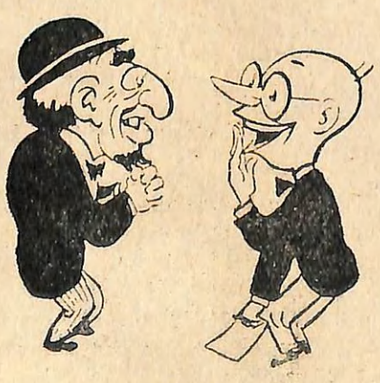

Çömez — Ne giyersiniz?
İçecek ayranı olmıyan — Frak!

Çömez — Ne giyersiniz?
Mürteci — Biniş!

Çömez — Ne giyersiniz?
Sarhoş — Mest!

DADI

Yazan: VİR GÜL

Emine Hanım kapıyı açar açmaz:

— Ah! Seni bana Allah gönderdi, Şükrancığım! diye kızın boynuna sarıldı.

Şükran şaşırmıştı:

— Ne oldu, Emine yenge diye sordu.

Emine yenge onu sarılıp yanaklarından, boynundan, gerdanından öptükten sonra bileğinden yakaladı, içeri çekti, kapıyı kapadı:

— Sus! dei. Çocuk uyuyor.

Sonra içeri seslendi:

— Hadi Haşim. Hazırlan gidelim.

Şükran, istiskale uğramış bir misafir sıfatile yüzünü buruşturmuş, kaşlarını çatmıştı:

— Ne o? dedi. Nereye gidiyorsunuz?

Emine Hanım yine «sus!» der gibi «S» yi çatlatarak:

— Sinemaya! diye cevap verdi.

Sonra anlattı:

— Bizim Haşimin, sağolsun, başını kaşıyacak vakti yoktur. Ne cumartesi, ne pazar, bir yere gidemeyiz. Hoş para da yok ya. Ancak böyle davet olursa gidebiliriz. Yarın da çocuk bayramıymış.

Şükran işi anlar gibi olmuştu:

— Tam size göre! diye alay etti. Koca bebekler eğlenmiyecek de kim eğlenecek...

Emine yenge kızmış gibiydi:

— Öylesi değil, Şükrancığım, dedi. Yani yarın amcanın işi yok da... Havadan gelmiş boş bir gün. İstediği kadar uyur. Onun için, müfettiş beylerin hanımı bizi sinemaya davet ettiği zaman olmaz demedim. Şimdi işte oraya gidiyoruz.

Şükran Haşim Beyin amcasının süt kardeşinin baldızının üvey kızıydı. Fakat küçüklerberi kızcağız onlarla övür olmuşu. Babası öldükten sonra onları kendisine - anne - baba bilmiş, evlerini kendi evi haline getirmişti. Sık sık gelir, yemeğe kalır ve - işin en mühim tarafı - çocuğa bakardı.

Emine Hanımla Haşim Bey otuz yedi senelik evliydiler. Çocukları olmamış olmamış, nihayet ömürlerinin sonbaharına doğru bu kızları dünyaya gelmişti. Şimdi ikisi de Filiz'in üzerine kelebek gibi titriyorlardı ama, e, yaş birinde kırk, öbüründe elli. Bundan sonra çocuk viyaklaması çekilir mi?

Fakat Şükran, eksik olmasın, çok müşfik bir kızdı. Filiz'i kendi çocuğu gibi seviyor, onunla annesinden daha canü gönülden meşgul oluyordu. Mükâfat olarak da Emine yengesi ona: «Darısı başına!» temennisinde bulunuyordu.

Şükran iyi - hoş kızdı ama, Allah Havva'nın kızlarına güzellik denen nimetten kepçe kepçe, kaşık kaşık dağıtırken bu zavallı herhalde biraz geç kalmış olacaktı. Nasibine hemen hemen hiç bir şey düşmemişti. Fakat, adı üstünde; Allahına şükredip oturuyor, ümidini kesmeden kısmetini bekliyordu.

Bununla beraber, o gece çocuğu kendisine bırakıp karı - kocanın eğlenceye gitmeleri Şükranın biraz gücüne gitmişti. Onun, suratını astığını gören Emine yengesi bir plan çevirdi:

— Hem belki Hüsrev Bey de gelir, dedi. Yalnız kalmazsın, canın sıkılmaz.

Öteden Haşim Bey atıldı:

— Hüsrev burada yok ki! İzmirde.

Emine Hanım, ona kızgın kızgın bir göz attıktan sonra, kocasının devirdiği çamı doğrultmaya çalıştı:

— Bugün gelecekmiş, galiba.

Hüsrev Bey dedikleri, üst katta genç bir adamdı. Ticaretle mi, siyasetle mi uğraşıyormuş neymiş - şimdi zaten ikisi de birbirine benziyor - sık sık İzmire, Ankaraya gider gelirdi. İstanbulda bulunduğu müddet zarfında geceleri Haşim Beylere oturmaya iner, onlarla hoşbeş ederdi.

Emine Hanım bu delikanlıya hayrandı:

— Bu zamanda böyle erkek! der de bir daha demezdi. Kuzu gibi delikanlı. Sokakta sürtüklerin peşinde sürteceğine, bak, bize geliyor, öteden beriden konuşuyor, sonra vakti gelince çıkıp yatıyor.

Şükran Hüsrevi onlarda bir kaç kere görmüştü. Hoşuna gitmemiş de değildi. Fakat yengesine, amcasına olduğu kadar adama da belli etmemişti.

İçinden: «Müstağnî görünmek her zaman için kârlıdır.» diyordu.

Bu sefer de, Emine Hanımın sözlerini bitirmesini beklemeden:

— Peki, yengeciğim, dedi. Gidin. Filiz'e ben bakarım.

Emine Yenge:

— Hay Allah senden razı olsun! diye dua ederek mantosunu giyip başını örttü.

Haşim Bey önde, o arkada, evi ve çocuğu Şükrana emanet ederek çıktılar.

Onlar gittikten yarım saat kadar sonra kapı çalındı, Şükranın kalbi zilden daha fazla titredi. Gidip kapıyı açtı.

Kim gelecek! Hüsrev Bey!

— Buyurun, efendim.

— Yoklar mı?

— Sinemaya gittiler, efendim. Buyurun.

— Girmeyim. Çocuk nasıl?

— İyi, buyurun.

Bu üç «buyurun» lu davet üzerine Hüsrev Bey, çocuğa bakmayı bahane ederek, içeri girdi.

Çocuk uyuyordu. Uyanmasın diye yanına yaklaşmadı. Bir köşeye oturdu. Şükran da ona sigara ikram etti, kahve pişirdi. Karşılıklı bakışmaya, konuşmaya başladılar.

O sırada sinemada da film başlamıştı.

★

Ondan sonra Haşim Beyle karısı geceleri sık sık sinemaya gider oldular. Hüsrev Bey de - ne hikmettir - Ankaraya, İzmire gitmez oldu. Şükran dadılık vazifesini yaparken o da kızcağızı yalnız bırakmamak gibi mukaddes bir vazife ifa ediyordu.

İş benzeye benzeye bir şekle girdi ve nihayet bir gün Hüsrev Bey Haşim amcayla Emine yengeye Allahın emrinden, Peygamberin kavlinden bahsetti, Şükranı istedi.

Şükran'ın nişanlandığını duyan Edirnekapılı komşuları:

— Bravo doğrusu! diyorlardı. Bu güzellikle!

— Gecenin gözü kördür, kardeş. Kurnaz kız gözüne koyduğu delikanlıyla hep geceleri görüşürmüş!

— Bak hele!

— Ya!

— Sonra bir şey daha var: Taş yerinde ağırdır, derler. Şükran da burada kalmış olsaydı kırk yıl evde otururdu. Ama Kadıköyde amcası mı, dayısı mı ne, birisi varmış, hep ona gidermiş. Delikanlı onu orada görmüş. Ne bilsin nasıl matah olduğunu!

Dedikodular devam ededursun, düğün oldu, dernek oldu. Pilâv - zerde yendi. Onlar erdiler muratlarına, biz çıkalım kerevetlerine...

... derken bir çocukları dünyaya geldi. Şükran, başkasının çocuğuna kul, köle olmuş bir kızdı, kendi çocuğuna nasıl bakmaz!

Bu halden ilk şikâyet eden Hüsrev oldu. Yeni taşındıkları apartımanda geceleri inecek komşusu yoktu. Olsa da karısını bırakıp gitmek doğru olmazdı. Fakat canı zaman zaman sinemaya gitmek istiyordu.

Bir gece bunu düşünürken aklına bir şey geldi:

— Şükran?

— Efendim?

— Senin hiç bekâr arkadaşın var mı?

— Çoook!

Hüsrev yerinden fırladı:

— Deme! Sahi mi?

— Sahi ya. Ne var?

Hüsrev kalkıp karısının boynuna sarıldı:

— Artık sinemaya gidebiliriz!

— ???

— Sen arkadaşlarından birini bir gece bize çağır. Üst katta bekâr bir adam var. Onu da ben çağırırım. Dadı bulduk demektir! Yaşasın!

Şükran mahzun mahzun gülümsedi:

— Peki ama, dedi. Hadi biz bulduk. Ya onlar evlendikten sonra bulamazlarsa...?

FIKRALAR

YÜREKLER ACISI

Aşık, vefasız sevgilisinin arkasından gözyaşı döküyordu.

Arkadaşı onu teselliye çalıştı:

— Aldırma, dedi. Unutursun.

— Unutamam, birader, unutamam.

— Neden unutamıyacak mışsın, canım...

Dertli âşık derin derin içini çekti.

— İmkânı yok, unutamam. Bu kış ona bin liralık bir kürk manto almıştım. Nasıl unutabilirim!

ACELE!

Müşteri memnun olmuştu. Garsona:

— Balığı çabuk getirdiğin iyi oldu. dedi. İşim var; daha fazla bekliyemezdim.

Garson adamın kulağına eğildi:

— Söz aramızda; balık da daha fazla bekliyeemzdi.

BİREBİR!

Bir adam avukata sordu:

— Karımın açtığı boşanma dâvasını kazanmak için ne gibi evrak lâzımdır?

Avukat cevap verdi:

— Evrakı nakdiye!

KISAS

Kunduracıyla doktor bir ameliyat hususunda pazarlığa girişmişlerdi.

Kunduracı:

— Bin lira çok değil mi, doktor? diye sordu.

Doktor, iki elini yana açtı:

— Daha aşağı kurtarmaz, beyim. Unutmayın: Baştan aşağı el dikişi yapacağım...

MOİZ KARDA!

Raşel son nefesini vermişti. Moiz, bunu görünce dehşetle yerinden fırladı, «Rebeka! Rebeka!» diye haykırmaya başladı.

Kızı Rebeka mutfaktan koştu:

— Ne var, baba! Bir şey oldu?

Moiz heyecanla cevap verdi:

— Bu sabah iki yumurta haşla. Üç taneye lüzum yok.

TAFSİLÂT

Selma ile Belma konuşuyorlardı:

— Neclânın mayosunu gördün mü?

— Görmedim, nasıl?

— Bir iki yeri müstesna, Leylânın mayosuna benziyor.

BİR TAVUK HİKÂYESİ

Churchill Stalin'in dofrasında davetliydi. Stalin ortadaki tavuk dolmasının gövdesile iki budunu kendisi aldı, kanatlarile boynunu misafirine bıraktı.

Churchill kızmıştı:

— Ev sahipliği böyle mi olur! dedi. Ben olsaydım tavuğun gövdesile butlarını size verirdim, kanatlarile boynunu kendim alırdım.

Stalin güldü:

— Ben de öyle yaptım ya, işte; ne şikâyet ediyorsunuz?

OLAMAZ!

İki kadın konuşuyordu:

— Haberin var mı, Aylâ kocasile bozuşmuş!

— İmkânı yok!

— Neden?

— Anlaşmış değillerdi ki.

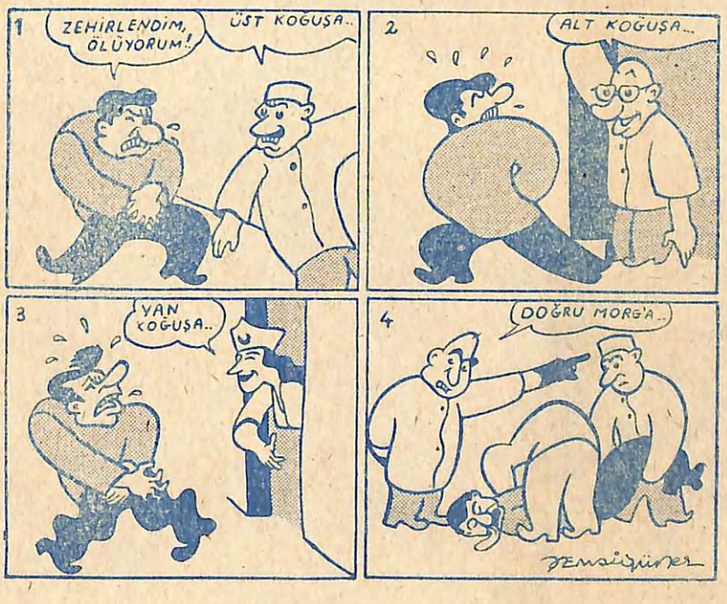

GÖZ!

Tezgâhtar kumaşı methediyordu.

— Kadın gözüdür gibi dedi.

Müşteri hayretle baktı.

Tezgâhtar izah etti:

— Suya dayanıklıdır!

YANLIŞLIK

Radyoda spiker haber verdi:

— Şimdi Demokrat Partinin siyasî programını okuyoruz:

«Hava yurdun muhtelif yerlerinde yer yer bulutlu geçecek. Bir çok kişinin başında kavak yelleri esecek, görüş mesafesi burundan öteye bir karış olacaktır.»

TASA

Karı - Koca çarşıya alışverişe çıkmışlardı. Tramvaya binmek gafletinde bulundular.

Kadın da, erkek de kendilerine göre bir tasaya düştüler:

— Eyvah! Geç kalırsak şapkaların, kumaşların modası geçecek!

— Bu gidişle akşama kadar ancak varırız. O zaman kimbilir fiatlar kaç misli artmış olur!

PEHLİVANLAR

Aşkın da bir güreş olduğundan bahsediliyordu. Bu fikri ileri süren izah etti:

— Kadın, mağlûbiyetinin altından kalkar. Fakat erkek galibiyetinin altından kalkamaz. Sonunda mağlûp galip, galip mağlûptur.

HASTA

Pembe gözlüklü mes'ut bir evli erkek, arkadaşına felsefesini anlatıyordu:

— Karım şapkaya iki yüz lira, mantoya yedi yüz lira vermiş, hiç esef etmem. Ya onun yerine ben hasta olsam da yüzlerce liram gitse daha mı iyi olur diye düşünürüm...

HESAP İŞİ

Babası oğluna sordu:

— İki kere iki kaç eder, oğlum?

Çocuk da sordu:

— Alacaklı hesabı mı, verecekli hesabı mı yapayım baba?

KADIN GİBİ

İki diplomat konuşuyordu:

— Dürüst bir devlet nasıl anlaşılır?

— Gayet kolay: Kendisinden fazla bahsedilmiyen devlet dürüst bir devlettir: Kadınlar gibi.

FELSEFE

— İnsanla hayvan arasındaki fark nedir?

— Hayvanın konuşmaması.

— İnsanla melek arasındaki fark nedir?

— İnsanın konuşmamadı.

TEMİZLEMİŞ

Annesi odada bir şeyler arıyordu. Çocuk sordu:

— Ne arıyorsun, anne?

— Hiç bir şey.

— Oyleyse, şekerleme kutusuna bak.

TEHLİKE

Hacıağa apartıman almağa karar vermişti.

Komisyoncu:

— Size şu apartımanı verelim, dedi. Asansörü de var.

Hacıağa:

— İstemem, dedi. Bozulursa kiracıları istediğim zaman e den nasıl çıkarırım...

GIPTA

İki züğürt arasında işitilmiştir:

— Üç aydır borca yaşıyorum.

— Aman deme! Bu şahane hayatı nasıl temin ediyorsun?

YÜKSEK MEHAFİL

İki tüccar karısı konuşuyordu:

— Bu yaz nereye gidiyorsunuz?

— Daha belli değil, kardeş. Bakalım, nerede kiralar yükselirse oraya.

Mizah

— Kelebek ama, arı gibi can yakıcı!